

- 1) Vallen vorderingen tot schadevergoeding die door natuurlijke personen worden ingesteld tegen een verdragsluitende staat, als burgerlijk aansprakelijk voor handelingen of nalatigheden van zijn strijdkrachten, volgens artikel 1 binnen de materiele werkingssfeer van het EG-Executieverdrag, wanneer die handelingen en nalatigheden hebben plaatsgevonden tijdens de militaire bezetting van de woonstaat van de eisers na een aanvalsoorlog door de verweerder, onmiskenbaar in strijd zijn met het oorlogsrecht en ook als misdaden tegen de mensheid kunnen worden beschouwd?
- 2) Is het verenigbaar met het stelsel van het EG-Executieverdrag, dat de verwerende staat zich op zijn immuniteit beroept, met het gevolg dat, bij bevestigend antwoord, de toepassing van het Verdrag automatisch wordt geneutraliseerd, met name voor handelingen en nalatigheden van de strijdkrachten van de verweerder die hebben plaatsgevonden vóór het betrokken Verdrag in werking trad, namelijk in de jaren 1941-1944?

2. verweerders te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie heeft de wetgever bij de vaststelling van verordening nr. 647/2005 de criteria overgenomen die het Hof van Justitie voor de coördinatie van de bijzondere, niet op premie- op bijdragebetaling berustende prestaties had ontwikkeld. De wetgever heeft evenwel niet de nodige consequenties verbonden aan deze criteria bij de opnemings in de lijst van toegestane prestaties van bijlage II bis bij verordening nr. 1408/71 van de prestaties genoemd sub W. Finland, punt b, sub X. Zweden, punt c, en sub Y. Verenigd Koninkrijk, punten d, e en f, die volgens de Commissie geen „bijzondere” prestaties zijn in de zin van artikel 4, lid 2 bis, van deze verordening.

(¹) PB L 117, van 4.5.2005, blz. 1.

Beroep, op 26 juli 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europees Parlement en Raad

(Zaak C-299/05)

(2005/C 243/13)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 26 juli 2005 beroep ingesteld tegen Europees Parlement en Raad door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Martin en M.-J. Jonczy als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. nietig te verklaren de bepalingen van bijlage I, punt 2, van verordening (EG) nr. 647/2005 van 13 april 2005 tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en van verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EEG) nr. 1408/71 (¹), betreffende de rubrieken W. Finland, punt b, X. Zweden, punt c en Y. Verenigd Koninkrijk, punten d, e. en f;

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 17 mei 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Hauptzollamt Hamburg-Jonas en ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH

(Zaak C-300/05)

(2005/C 243/14)

(Procestaal: Duits)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 17 mei 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 juli 2005, in het geding tussen Hauptzollamt Hamburg-Jonas en ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is de tijd voor het in- en uitladen begrepen in de „reistijd” in de zin van onderdeel 48, punt 4, sub d, van de bijlage bij richtlijn 91/628/EEG (¹) inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer (zoals gewijzigd bij richtlijn 95/29/EG (²))?

(¹) PB L 340, blz. 17.

(²) PB L 148, blz. 52.